

SALVE

Prienu „Žiburio“ gimnazija

Nr. 4 (123) 2014 m. gruodis

Mielieji gimnazistai, mokytojai, tėveliai, socialiniai partneriai ir rėmėjai,

gyvenime yra trys dalykai, kurie niekada negrįžta atgal – laikas, žodžiai, galimybės. Trys dalykai, kurių niekada negalite pamesti: ramybė, viltis, garbė.

Ir dar ... yra trys dalykai, kuriuos sunkiausia pasakyti – AŠ MYLIU TAVE, ATLEISK, PADĖK MAN...

Linkiu, kad Jūs būtumėte atviri jausmams, atviri žmogui, atviri sau...

*Irma Šneiderienė,
gimnazijos direktorė*

Žiburiečiai!

Sveikinu Jus, sulaukus gražiausių metų švenčių. Noriu visiems palinkėti kuo gražiausių šv. Kalėdų ir laimingų Naujųjų metų. Linkiu visiems turiningai praleisti atostogas, pailsėti nuo mokslų ir mokyklos, neužmigtį prie Kūčių stalo ir sulaukti Kalėdų Senelio!

Dalinkitės ir skleiskit gerumą bei džiaugsmą, užsikrėskite kalėdine dvasia ir užkrėskite ja visus aplinkui. Gražių švenčių!

*Domantas Milaševičius,
GMS prezidentas*

Artėjančios šventos Kalėdos ir Naujieji metai primena mums apie nenumaldomą laiko tėkmę. Nepastebėsime, kaip belaukdami 2015-ųjų, į mobilųjį telefoną, kompiuterį ar kažkur sąsiuvinio paraštėje rašysimės naujus tikslus, siekius, svajones.

Artėjančių švenčių proga „Salvės“ komanda linki nesusipančioti su ateitimi, nemanyti, kad laimė kažkur toli, toli – būkit čia ir dabar, kiekvieną dieną aprašinėkit paraštes svajonėmis, tobulėkite ir būkite laimingi. Nauji metai – nauja knyga, kurkite ją pozityviai, netradiciškai, būkite originalūs ir energingi.

„Salvės“ komanda

Simona Jakubauskaitė

Kvietimas

Lašai vis beldžias į langą vienas po kito. Iš lėto kuo tyliau tave žadina. Tyliai tyliai jie šaukia pabusti iš sapno ir pažvelgti pro langą. Jie tau primena, jog atėjo kitas laikas. Jog pasaulis naujomis spalvomis nušvito, jog vakarai ilgėja. Tie ilgi vakarai žada pasigrobtį tave, nusinešti į savo karalystę, į kitokias šviesas, kitokius jausmus - naujus puslapius tavo gyvenime. Lašai vis beldžias į tavo širdį, tyliai tyliai kviesdami... Į kitą galaktiką. Ar tu sutiksi būti pagrobtas ilgų vakarų?

Kalėdinė pamoka – švenčių laukimo dvasia

Prienu „Žiburio“ gimnazijoje kasmet prieš didžiąsias metų šventes vykta Kalėdinė pamoka. Kalėdinį spektaklį gimnazijos bendruomenei ir svečiams ruošia gimnazistai, padedami mokytojų. Kalbina tris gimnazijos mokytojas – Živilę Jurkšienę, Romą Ruočkienę ir Almą Vaišnienę, kurių dėka kasmet sukuriamas šventinis kalėdinis spektaklis. Pasidomėjome, ką joms reiškia Kalėdinė pamoka ir kodėl kasmet ją organizuoja.

Lietuvių kalbos mokytoja Živilė Jurkšienė. Kalėdinė pamoka man reiškia darbą, atsakomybę ir atradimo džiaugsmą. Prisidedu prie jos organizavimo ne vien todėl, kad priklausau renginių organizavimo grupei, bet, svarbiausia, kad man ši veikla patinka. Aš galiu save laisvai kūrybiškai išreikšti, padėti vaikams ir džiaugtis jų sėkme.

Muzikos mokytoja Roma Ruočkienė. Manau, kiekvienam žmogui svarbu tradicijos, pastovumas, saugumas ir tikrumo jausmas. Aš net nepamenu, kelintus metus vyks ši mūsų tradicinė pamoka, tačiau taip gera žinoti, kad šventės prasideda nuo Kalėdinės pamokos. Gal ne tiek aš prisidedu prie jos, kiek mano dainuojantys mokiniai, nes kaipgi pamoka be dainų? O galutinis rezultatas visada pavyksta.

Teatro mokytoja Alma Vaišnienė. Man Kalėdinė pamoka – kūrybinis džiaugsmas, mokinių ir mokytojų draugiški santykiai. Kasmet prisidedu prie jos organizavimo, nes jaučiu pareigą būti šalia tų, kuriems to reikia, kurie laukia Kalėdų – smagu dalintis šiluma, švenčių laukimo dvasia. Į Kalėdinę pamoką visi susirenka atviromis širdimis, todėl smagu kurti tokį renginį ir būti jo dalimi.

Laura Noreikaitė

Gebėti atrasti laiko ir kitokiems pamokoms

Ko gero, ne vienas abiturientas man pritartų, jog paskutiniai metai mokykloje – tai tikrų tikriausia mėsmalė, į kurią įsisukęs rugsėjo pirmąją, išsisuksi tik vasaros viduryje. Ir taip sukiesi be paliovos – namų darbai, kontroliniai darbai, rašiniai, bandomieji egzaminai, kol galiausiai rimčiausias išbandymas – brandos egzaminai. Uolesnieji, galima sakyti, net ir atostogų neturi – visas laikas skiriamas vien mokslams. Tiesa, džiugu, jog kai kurie abiturientai mokyklinių rūpesčių įkarštyje geba atrasti laiko ir kiek kitokioms „pamokoms“ – literatūriniais kursams ir akcijoms.

Aš ir mano bendraklasė Rugilė Žurauskaitė dalyvavome Maironio literatūros muziejaus organizuojuose Respublikiniuose meninio skaitymo ir kūrybinio rašymo konkursuose, iš kurių parsivežėme naujos, vertingos patirties. Džiaugiuosi, kad iš beveik 100 akcijos „Rašau laišką rašytojui“ dalyvių man pavyko parašyti vieną iš įdomiausių laiškų, skirtą mylimiausiajam rašytojui. Simboliška, jog ranka rašytus akcijos laureatų laiškus gaus patys rašytojai kaip nuoširdžią ir tikrą padėką už jų kūrybą.

Marijus Giraitis

Artėjant eurai

Artėjant Naujiesiems metams vis daugėja originaliai atsiveikinančių su lietuviškąja valiuta – litais. Vieni kuria magnetukus „Ate, litai!“, kiti ant litų piešia ašarėles. O kaip gimnazistai atsiveikina su litais ir sutinka eurą?

Ar pritari euro įvedimui? Kaip atsiveikini su litais?

Gedvilė. Nei pritariu, nei nepritariu. Tik didesnis plusas – lengviau bus keliauti po Europos valstybes, nereikės keisti valiutos. Grynuosius išleidžiu. Žinoma, kelis litus pasiliksiu – prisiminimui bus.

Onutė Duona. Euro įvedimui nelabai pritariu, nes man tai atsiveikinimas su vienu iš dalykų, kurie Lietuvą daro išskirtine valstybe, bet tikiuosi, kad, įsivedus eurą, mūsų šaliai bus geriau. Žinoma, pasiliksiu litų atsiminimui.

Anonimas Nr. 1. Iš tikrųjų tai nesiruošiu niekaip: ateis, tai ateis. O kalbant apie litus, planuoju baltus centus artimiausiu metu išsikeisti, kad neliktų.

Kristina. Kad ir kaip būtų gaila litų, tačiau mūsų nuomonė šiuo atveju nieko nepakeis, nes sprendimas priimtas gana seniai. Todėl stengiuosi įžvelgti gerąsias euro įvedimo puses: daugiau užsienio investuotojų rinksis mūsų šalį, taip pat nereikės keisti valiutos vykstant į kitas euro zonos šalis. Žinoma, įvedant eurą Lietuva netenka vieno savo išskirtinumo, todėl prisiminimui pasidėsiu litų – proginių monetų kolekciją papildys ir paprasti litai.

Anonimas Nr. 2. Euro įvedimui nesiruošiu visai, manau, kai eurai bus įvesti, tada ir bus galima įprasti ir t. t., o kalbant apie litus, tai manau, pasiliksiu kelis litus prisiminimui, kad ateityje galėčiau parodyti savo vaikams.

Karinčiak. Niekaip nesiruošiu, nes jau esu prie jų pripratęs. Pasilikau po vieną skirtingos vertės monetą ir kelis popierinius banknotus.

Jaras Paulius. Su draugais praleisiu pirmus gautus eurus. O visus turimus litus nunešiu į banką, kad niekas nepavogtų.

Mihrimah. Nepaisant to, kad esu patriotė ir labai gaila atsiveikinti su litais, euro įvedimui pritariu. Manau, kad tai padės stiprinti Lietuvos ekonomiką, ko šiuo metu mūsų šaliai labai reikia. Man labai patinka tai, kad kiekviena euro zonos valstybė turi individualią savo euro monetų pusę – malonu žinoti, kad turi, pavyzdžiui, airišką ar suomišką eurą.

Gintarė Kazlauskaitė, Rugilė Dagilytė

Vaikystės dovaną menu lig šiolei...

Kalėdos – pati laukiamiausia metų šventė, ji asocijuojasi su dovanomis. Mūsų gimnazistai taip pat džiaugiasi staigmenomis. Taigi klausiamo jų: kokia pati įsimintiniausia Kalėdų dovana?

Vienaragio mergina. Kai man buvo penkeri, iš tėvų gavau pliušinį rožinį vienaragį. Jis man buvo labai gražus ir aš jį vadinau savo vaiku.

Paulina. Man labiausiai įsiminė vienintelė dovana, kai gavau šuniuką, vardu Flikas. Tada man buvo septyneri, todėl labai apsidžiaugiau.

Simona. Labiausiai patikus dovana buvo riedlentė. Visada svajoju išmokti ja važiuoti, tad pagaliau ga-

lėjau tai įvykdyti.

Lukas. Labai apsidžiaugiau, kai Kalėdų Senelis padovanojo man foto paveikslą, kuris yra per visą mano kambario sieną. Jame pavaizduota miesto panorama – vos įėjęs į kambarį ir žvilgsnį nukreipęs į tą sieną, jautiesi lyg skristum virš Niujorko.

Rimantas. Krikšto tėvai padovanojo pliušinį meškutį. Tai buvo vienintelis mano žaislas tuo metu, tad tikrai įstrigo atmintyje.

Artūras. Gavau kompiuterinį žaidimą apie lėktuvus. Man labai patiko, nes svajoju tapti lakūnu.

Saldaininė. Atsimenu, kad kažkada, labai seniai, gavau daug saldumynų. Juos visus suvalgiau per kelias dienas ir pasekmės tikrai buvo nekokios. Nuo to laiko į saldumynus žiūriu atsargiai.

Klaidas. Vienintelis dalykas, kurį pamenu, tai mašinytė. Neatsimenu nei jos spalvos, nei kiek ją laiko turėjau, bet kažkodėl ta mašina įstrigo atmintį.

Bernadeta. Mano įsimintiniausia dovana buvo porcelianinė lėlė, kurią gavau trečioje klasėje. Lėlė buvo nuostabaus grožio ir turėjo kepurę su plunksnom.

Barbė. Kaip ir kiekviena mergaitė, svajoju apie Barbę. Rados po eglutę šią išsvajotą dovaną, labai nudžiugau ir nesiskyriau su ja nei dienos.

Gitaristas. Kai sulaukiau devintų savo gyvenimo Kalėdų, Kalėdų Senelis atnešė man žaislinę gitarą. Žavėjau jomis nuo mažens, o dabar turiu ir tikrą gitarą.

Miglė Kazlauskaitė

Išmaniųjų programėlės padeda smagiau bendrauti

Beveik visi, kurie turi išmaniuosius, be abejo, turi ir „Instagram“ ar „Snapchat“ aplikacijas savo telefone. „Instagram“ – telefoninių fotografų programėlė, kurioje kiekvienas turi galimybę sulaukti kitų dėmesio ir parodyti, koks puikus fotografas jis yra ar kokį gražų veidą turi. „Snapchat“ – nauja karščio banga, užvaldžius didžiąją dalį jaunimo, nuo „Instagram“ skiriasi tuo, kad „Instagram“ paskyros nuotraukas gali matyt visą pasaulis, „Snapchat“ programėlėje tam tikromis nuotraukomis ir vaizdu pasidalini tik su savo draugais, taip pat, jei nori, gali nuotraukas apipaišyti įvairiomis spalvomis, ornamentais. „Snapchat“ programėlėje siųstas nuotraukas galima peržiūrėti tik 10 sekundžių.

Kalbinaime gimnazistus, besinaudijančius šiomis programėlėmis. Kalbame su Karolina.

Kodėl pradėjai naudoti „Instagram“ programėlę?

Gavau pakvietimą iš draugų, gyvenančių užsienyje, ir pamaniau, kad tai geras būdas parodyti draugams, kuo aš gyvenu.

Ką dažniausiai fotografuoji?

Fotografuoju labai daug ką, bet į „Instagram“ keliu nuotraukas, kurios man sukelia tam tikrus jausmus ar įamžina kokią nors šaunią akimirką, kuria noriu pasidalinti su kitais.

Ką Tau duoda „Instagram“? Ar Tau tai būdas sulaukti kitų dėmesio?

Oi, tikrai ne dėl dėmesio, net nežinau, kiek *followerių* turiu, bet man atrodo, kad mažai (juokiasi). Tiesiog tai suteikia galimybę pasidalinti su kitais tam tikromis akimirkomis.

Labronde taip pat sutiko atsakyti į kelis klausimus.

Kodėl naudoji „Snapchat“ programėlę?

Pirma, tai labai geras būdas prastumti laiką, kai neturiu ką veikti. Taip pat man visai patinka susilaukti dėmesio iš kitų.

Ką dažniausiai fotografuoji ir siunči draugams?

Manau, kad maždaug ¼ mano siunčiamų nuotraukų yra maistas, man patinka fotografuoti, ką aš valgau, paerzinti kitus. Taip pat fotografuoju įvairius žmones mokykloje. Viena iš naujausių madų – fotografuoti tualete.

Ar paišai ant nuotraukų?

Jei paišau, tai tik ant savo ar ko nors kito veido, manau, kad tokios nuotraukos sukelia daugiausiai juoko kitiems.

Kalbinaime Necridą.

Kodėl pradėjai naudoti „Snapchat“?

Iš pradžių labai nemėgau šitos programėlės, nes visi ją turėjo ir ja naudojosi, tačiau draugai vis reikalavo susikurti, tad susikūriau ir supratau, kad tai tikrai įdomi ir smagi bendravimo priemonė.

Ką dažniausiai fiksuoji ir siunči draugams?

Dažniausiai siunčiu baises savo nuotraukas (kuo baisesnė, tuo smagiau), taip pat siunčiu akimirkas iš vakarėlių, koncertų (kad galėčiau paerzinti draugus) ir fiksuoju linksmas akimirkas arba kažką itin juokingo ar keisto.

Kodėl „kuo baisesnė, tuo smagiau“?

Tiesiog smagu retkarčiais iš savęs pasišaipyti ir pralinksminti draugus.

Kaip atsiradai „Instagram’e“?

Beveik ta pati situacija, kaip ir su „Snapchat“. Pradžioje labai nemėgau, atrodė tikrai kvailas dalykas, ypač kai visi keldavo vien maisto nuotraukas, bet po to vėlgi susikūriau ir įkėliau kelias nuotraukas ir man visai patiko dalintis pačios užfiksuotomis gražiomis akimirkomis su žmonėmis iš viso pasaulio.

Kaip manai, kodėl žmonės dažnai fotografuoja maistą ar savo veidą (daro asmenukes)?

Tikrai sudėtingas klausimas. Gal tiesiog neturi ką parodyti arba labai myli maistą ir save.

Savo patirtimi dalijasi Matrica.

Kodėl naudoji „Instagram“?

Iš dalies jaučiu dėmesio trūkumą, taip pat mėgstu dalintis įvairiomis nuotraukomis.

Ką dažniausiai fotografuoji ir viešini savo „Instagram“ paskyroje?

Didžiąją dalį mano nuotraukų sudaro asmenukės, nes manau, kad veidas yra gražiausia mano kūno dalis, todėl ją ir fotografuoju.

Silvija Žemaitytė, Dominykas Baronas

Daugiau pozityvių emocijų ir aktyvumo

Naujas „Žiburio“ gimnazijos prezidentas – trečiokas Domantas Miščiūnas – atsakė į keletą klausimų.

Prezidentu pavyko tapti iš antro karto, iš kur semiasi drąsos ir kantrybės?

Kiekviena nesėkmė mus stumia į priekį, priverčia tobulėti ir dar labiau siekti užsibrėžto tikslo. Sunkiai įsivaizduoju save gimnazijoje be GMS: tai veikla, kuri man artima ir labai patinka – iš ten ir pasisėmiu drąsos ir kantrybės.

Kokie Tavo tikslai?

Visos rinkimų kampanijos metu kartoju, taigi ir dar kartą priminsiu, kad mano tikslai yra ir toliau išlaikyti sklandų GMS darbą, atstovauti mokinių interesams įvairiose situacijose, mokyklos kasdienybę pajavairinti kitokiais renginiais, tai jau pavyko padaryti: atnaujino GMS veiklos planą, kuriuo vadovujamės, ir, žinoma, mano iniciatyva vyks renginių ciklas „Popietė su žvaigžde“.

Ką mes pamatysim, ko dar nematę?

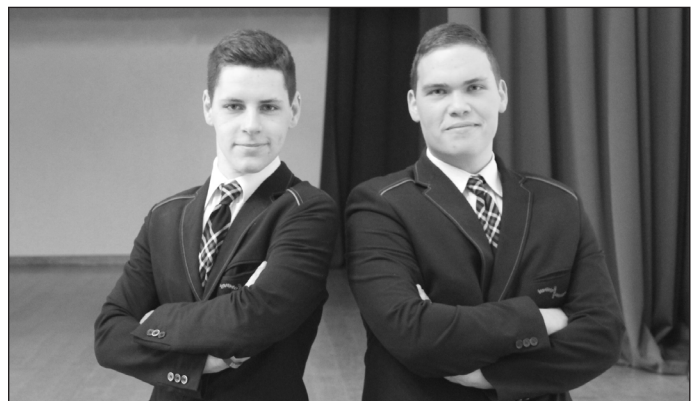
Manau, kad tai bus „Popietė su žvaigžde“ ciklo renginiai. Į mokyklą atvyks puikiai visiems pažįstami ir savaip įdomūs žmonės. Viena pirmųjų sausio mėnesį atvyks Beata Tiškevič Hasanova. Jei renginys sulauks populiarumo, kaip ir žadėjau, jų bus ne vienas.

Kaip manai, kokios dabar didžiausios problemos mokykloje, kurias spręsti gali ir prezidentas?

Dažniausiai minimos – lankomumas ir uniformų nedėvėjimas. Jų prezidentas neišspręs, todėl, manau, prezidentui įveikiama problema – mokinių pasyvumas. Mokiniai vangiai dalyvauja popamokinėje veikloje – renginiuose, diskusijose ir panašiai. Prezidentas turi būti turi toks, kad išjudintų pasyviuosius. Būtent tai aš ir GMS pabandysime padaryti per ateinančius metus.

Daugiau pozityvių emocijų ir aktyvumo mokyklos gyvenime.

Kornelija Kupstaitė

Gimnazistų kūryba

Gabrielė Černiauskaitė

Sprogimai

Geriau įsižiūrėjus, lange matosi
du žmonių siluetai.

Į juos pašėlusiu greičiu krinta
snaigės.

Jos – kaip tos mintys,
Be mažiausio garso nutupiančios
mūsų galvose,
nusėdančios giliausiose kūno
kampučiuose.

Snaigės vis krinta.

Siluetai didėja.

Sunkėja.

Ir staiga...

Pokšt!

Neatlaikę minčių svorio, jie
sprogsta.

Visai kaip tos snaigės.

Sprogusios mintimis.

Justė Olsevičiūtė

Rudens išblėsusias ugnis
Žiemos pelenų sluoksnius slepia.
O taip žeravo pamiškys
Klevais – tartum laužais aptekęs!

Liepsnojo rudeniui miškai,
Į mūsų širdis ugnį nešė,
Bet greitai sudegė laužai
Ir juos žiema baltai nudažė.

PROTMŪŠIS 2014

Jau tradicija tapusį protmūšį šiais metais organizavo 91-osios laidos abiturientai. Po rudens atostogų iki pat žiemos švenčių susirinkę gimnazistai ir mokytojai ketvirtadienio vakarus mielai praleisdavo spėliodami bei svarstydami, kaip jiems įveikti protmūšio klausimyną. Komandos stebino ne tik savo išradimais atsakymais, bet ir įmantriais pavadinimais: „Persikutės“, „Elitaz“, „Rajonas“, „Ką yra“, „Vrot kampot“, „Ciongas“, „Quatro“, „AUTS“ bei „Mafiukai“.

Išmanieji protmūšio organizatoriai – Kornelija Kupstaitė, Kamilė Bandonytė, Vaiva Niūklytė, Inga Bugailiškytė, Lauryna Ražanskaitė, Vilius Aleksynas, Giedrė Valentaitė, Arnas Bendinskas, Paulina Jančytė, Silvija Kairiūkštytė ir Justė Grubevičiūtė – pažėrė daugybę sunkiai įveikiamų užduočių. Komandos privalėjo įveikti suktus klausimus, atspėti muzikines mįsles, apskaičiuoti, kiek sveria kosmosas. Pavyzdžiui, klausimas, kurio neįveikė nė viena protmūšio komanda: „Kokios veislės šuo gali pašokti aukščiau nei namas?“

Silvija Kairiūkštytė

Laura Noreikaitė

Pitagoro teorema

Vėl nauja diena mokykloj,
Sėdžiu skaičių pamokoj,
Daug klaidų aš pridariau...
Beliūdėdama supratau:

Brauksiu viską, ištaisysiu
Ir rimtai susimąstysiu!
Kvadratu statinius kelsiu,
Juos sudėjus – įžambinę gausiu!

Daug man nervų tai kainuoja,
Šitie skaičiai nukamuoja...
Matematika yra
Alinanti smegenų mankšta!

Samanta Marcinkevičiūtė

Kasdieniai stebuklai

Mano močiutė gyvena ne už devynių jūrų, devynių marių ar kokiam gūdžiam miške, o tiesiog kitoje gatvėje. Tačiau ten kiekvieną dieną vyksta stebuklai ir kiekvieną dieną pas ją einu, pasiruošusi naujam nuotykiui! Pirmiausia, norint ten patekti reikia pereiti į kitą gatvę, o ten irgi vyksta stebuklai. Štai atsisuku į krūmus – žiba dvi akys. Gal jų ir daugiau, tik aš nematau? Iš krūmų išbėga šunelis, bet juk žibėjo ne šunelio, o tikriausiai pabaisos akys, kurios šį ir išgąsdino. Bėgte bėgu link močiutės namų, kad nenusineštų manęs koks drakonas! Visi sako, kad čia tik mano vaizduotė, juokiasi iš manęs, kad aš maža ir nieko dar nesuprantu.

Atidarau duris ir atsistoju priešais savo močiutę, seną, suvargusią, bet užtat šviesaus veido ir proto. Aš atrodau tokia mažytė, palyginus su ja, tiesa, man dar tik šešeri. Atsisėdu virtuvėje ant senos klibančios taburetės, o močiutė pasiremdama lazda nusvyruoja link krosnies, pūpsančios dešiniame virtuvės kampe ir įmeta kelis šakalius į ugnį. Po to padeda šalia manęs lėkštę pačios keptų varškės spurgų ir prisėda. Virtuvė tokia pat sena kaip ir močiutė: tapetai papilkėję, vietomis atsilupę, grindų linoleumas taipogi skylėtas, o pro mažą langelį su nertomis užuolaidėlėmis skverbiasi blausi šviesa. Močiutės namas man visada atrodydavo mistinis – rūšys ir palėpė buvo labai tamsios vietos, visada bijodavau ten eiti, nes ten gyvena baubai, šuliny slepiasi laumės, kurios negerus vaikus pagriebia ir nusineša pas save. Tačiau ten, kur būdavo močiutė, jausdavausi saugiausiai. Dažniausiai, kai ateidavau pas močiutę, ji pasiėmusi maldaknygę meldavosi, nežinia, kiek laiko, net jos pirštai būdavo suledėję ir sustingę. Aš irgi moku kelias maldeles, bet palyginus, kiek močiutė žino, – tai yra visai nedaug. <...>

Atidengiau dėžę ir ten buvo... pyragas! Atpjoviau vieną gabalėlį močiutei ir vieną sau, o likusią dalį uždengiau ir paslėpiau, kad Pyša nerastų. Įdėmiai apžiūrėjau gabalėlį – turbūt bus stebuklingas! Tikiuosi – netapsiu tokia maža arba didelė kaip Alisa stebuklų šalyje – labiau norėčiau skraidyti. Atsikandau ir ... nieko. Turbūt turi daugiau laiko praeiti arba nelabai stipriai tikiu stebuklais! Prisisėdėjusi pas močiutę, nutariau grįžti namo. Rytoj ir vėl ateisiu pas ją! Atsisveikinau, pakštelėjau į jos šiltą skruostą ir drąsiai žingsniau namo. <...>

Prienu „Žiburio“ gimnazijos laikraštis

Adresas: J. Basanavičiaus g. 1, 4340 Prienai.

Tel.: (8~319) 52430.

El. paštas: salveziburys@gmail.com

www: http://ziburys.prienai.lm.lt

Nr. 4 (123) 2014 m. gruodis

Laikraštį parengė Domantas Milaševičius, Marius Matulis, Silvija Kairiūkštytė, Rugilė Dagilytė, Gintarė Kazlauskaitė, Silvija Žemaitytė, Domykas Baronas, Miglė Kazlauskaitė, Ugnė Revinskaitė, Kornelija Kupstaitė.

Maketavo Ineta Balčiukynaitė.

Konsultavo Levutė Karčiauskienė.